

Cinema mut, sí; **silent**, no

La 17a mostra Cinemascore se celebra del 3 al 6 de febrer a l'UJI

ERIC GRAS
egras@epmcditerraneo.com
CASTELLÓ

Hi ha nombroses tesis sobre els inicis de la relació entre el cinema i la música. L'historiador Kurt London, com afirmava Jaume Radigales en el seu llibre *La música en el cine*, fou dels primers a afirmar que l'origen de la música al cinema es devia a la voluntat de mitigar el soroll del projector en les primeres (i sovint improvisades) sales de projecció. Però, com se sap, aquesta idea ja ha estat rebatuda, perquè el cinema, manlleuant les paraules del professor de la Universitat Ramon Llull, «va néixer com un element més dels espectacles de varietats, a la fi del segle XIX», i en ells la música «tenia un paper crucial».

Certament, la música era present en totes aquestes escenes pròpies dels cafès concerto, els teatres de varietats, els cabarets i espais més o menys improvisats, i com no podia ser d'una altra manera, també ho va estar en els inicis del cinema, un cinema que, en realitat, sempre ha estat sonor.

«Es pot parlar de cinema mut, però mai de cinema silent», adverteix Radigales en el seu llibre. I és que des dels seus primers dies, el cinema va comptar amb una parti-

tura per a la projecció de les pel·lícules o, fins i tot, per als seus rodatges». Tal va ser la seua rellevància que finalment es va decidir incorporar el que avui dia coneixem com a «banda sonora», i aquesta relació, aquest vincle s'ha estret cada vegada més, fins al punt que avui dia no podem concebre una pel·lícula sense banda sonora.

Actualment, totes les pel·lícules tenen música cinematogràfica que sona al llarg del film, que enllacen seqüències d'escenes i que «ajuden» l'espectador a comprendre i interpretar com es pot sentir un personatge en un moment determinat o reconèixer un moment de suspens, terror o romanç, entre altres. Molt poques persones poden imaginar-se una pel·lícula sense aquest fil musical, que també és argumental. I molt poques persones, poquíssim

El Paranimf de la Universitat Jaume I acollirà les actuacions de **Materia, Fetén, Fetén, Amorante i Carla**

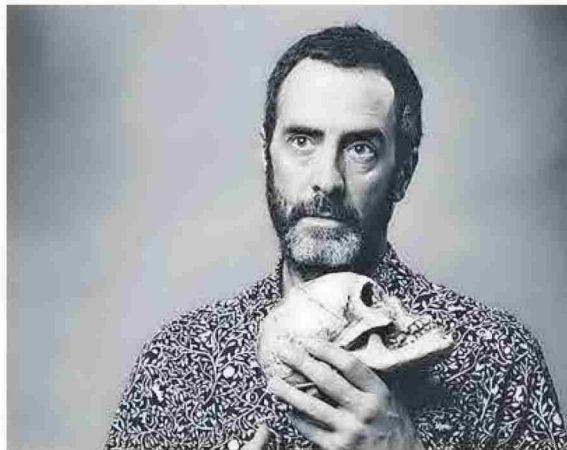
mes, podrien imaginar-se que a moltes d'aquestes pel·lícules se'ls pot donar un nou significat amb una altra música que no sigui la de la seua banda sonora original, però ocorre, ja ho crec que ocorre, i s'ha fet abans amb resultats més que sorprenents, com els que ofereix cada any una de les cites més singulars de tot el panorama cultural provincial, com és el Cinemascore.

XVII edició

Són ja 17 els lliuraments de la Mostra de Música en Directe i Cinema que organitza la Universitat Jaume I al costat de la promotora castellenenca Born! Music. 17 edicions en les quals diferents artistes han reinterpretat a la seua manera, sobre l'escenari, algunes de les pel·lícules més emblemàtiques de la història del cinema.

Cadascun dels concerts i projeccions es podrien considerar d'exclusius, ja que són propostes específiques ideades per a l'ocasió, la qual cosa fan del Cinemascore una de les experiències més sorprenents i enriquidores de quantes se celebren anualment a Castelló, perquè només existeix una oportunitat per a veure i sentir, per a viure, aquestes actuacions.

enguany, i com és habitual, seran quatre els títols que es projecten en el Paranimf de la Universitat Jaume I, i quatre artistes els que es pugui a l'escenari, del 3 al 6 de febrer. El primer d'ells, el dia 3, serà **Materia**, el duo format per Fernando Junquera i Juanvi For-

Materia, Fetén Fetén, Amorante i Carla seran els protagonistes de la nova edició

tea, que oferirà un diàleg entre guitarra i teclats que genera densos corrents onírics que emparenten amb l'imaginari de David Lynch en el seu òpera prima, *Eros* (1977).

Fetén Fetén, o cosa que és el mateix, Diego Galaz i Jorge Arribas, versionaran el 4 de gener,

amb la seua sèrie d'instruments insòlits —el xerrac, el violí trompeta, la flauta cadira de càmping o el recogeval—, el film de Javier Fesser *El milagro de P. Tinto*. (1998). I l'endemà serà l'artista basc Iban Urizar, amb el seu projecte personal Amorante, l'encarregat de donar un nou sentit a una de les obres

MEDITERRÁNEO

...ore que organitza l'UJI i Born! Music i que es desenvoluparà al Paranimf.

emblemàtiques d'Alfred Hitchcock, *Los pájaros* (1963), pel·lícula que en realitat manca de banda sonora a l'ús en la seua versió original, ja que compta únicament amb el so dels ocells per a donar força a aquesta història de terror, creada per Daphne Du Maurier, que amb la música d'Amorante se-

gur gana en intensitat i desassossec.

Finalment, el dia 6, serà Carla Serrat l'encarregada de clausurar el certamen amb la seua particular visió musical de *Gravity* (2013), pel·lícula d'Alfonso Cuarón.

Totes les projeccions/concerts seran a les 20.00 hores. ≡